25 martie 2021

P9_TA(2021)0092

Cerere de ridicare a imunității deputatului Jean-François Jalkh

Decizia Parlamentului European din 25 martie 2021 privind cererea de ridicare a imunității lui Jean-François Jalkh (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Jean-François Jalkh din 16 iunie 2020, transmisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Paris în legătură cu o cauză pendinte în fața magistraților de instrucție referitoare la o anchetă judiciară pentru presupuse infracțiuni de abuz de încredere, fraudă organizată, fals și uz de fals în documente, angajare ilegală implicând nedeclararea unui angajat, deturnarea de fonduri publice și disimularea cu bună știință a deturnării de fonduri publice – cerere anunțată în plen la 8 iulie 2020,

— în urma audierii lui Thierry Mariani, în locul lui Jean-François Jalkh, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019 ([1]),

— având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,

— având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0051/2021),

A. întrucât magistrații de instrucție au solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Jean-François Jalkh în vederea audierii sale în legătură cu infracțiunile penale de care este suspectat;

B. întrucât cererea de ridicare a imunității lui Jean-François Jalkh este legată de infracțiunile suspectate de abuz de încredere, fals și uz de fals în documente, fraudă organizată, muncă disimulată prin disimularea salariatului, deturnare de fonduri publice și disimularea cu bună știință a deturnării de fonduri publice, infracțiuni prevăzute și pedepsite la articolele 314-1 și 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9 și 321-10, 441-1, 441-10 și 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8 și 313-9, 432-15 și 432-17 din Codul penal francez și L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 și L8224-5 din Codul francez al muncii;

C. întrucât, la 5 decembrie 2016, a fost deschisă o anchetă judiciară, în urma unei anchete preliminare inițiate ca urmare a unui denunț din partea Președintelui de atunci al Parlamentului European, din 9 martie 2015, cu privire la mai mulți asistenți parlamentari ai deputaților în Parlamentul European afiliați la Frontul Național;

D. întrucât, în organigrama Frontului Național publicată în februarie 2015, figurau doar 15 deputați în PE (dintr-un total de 23), 21 de asistenți parlamentari locali și 5 asistenți parlamentari acreditați (dintr-un total de 54 de asistenți); întrucât unii dintre asistenții parlamentari și-au declarat ca loc de muncă sediul Frontului Național de la Nanterre, în unele cazuri declarând că erau angajați cu normă întreagă la sediul respectiv, deși își aveau reședința la distanțe cuprinse între 120 și 945 km de locul de muncă declarat; întrucât, în acest stadiu al anchetei, a reieșit că opt asistenți parlamentari nu au efectuat practic nicio activitate de asistență parlamentară sau au făcut-o doar în proporție foarte mică raportat la îndatoririle lor globale;

([1]) Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, *Marra/De Gregorio și Clemente*, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, *Gollnisch/Parlamentul*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, *Gollnisch/Parlamentul*, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

25 martie 2021

E. întrucât investigațiile au dezvăluit, de asemenea, circumstanțe din care rezultă că este improbabil ca asistenții parlamentari în cauză să fi desfășurat cu adevărat activități în legătură cu Parlamentul European, în special următoarele:

— contracte de muncă ale asistenților parlamentari europeni intercalate între două contracte de muncă la Frontul Național;

— contracte de muncă ale asistenților parlamentari europeni care se derulau concomitent cu contracte de muncă la Frontul Național;

— contracte de muncă la Frontul Național încheiate pentru perioade ce urmau imediat celor pentru care existau contracte pentru postul de asistent parlamentar european;

F. întrucât ancheta a arătat că Jean-François Jalkh a fost angajat ca asistent parlamentar local al lui Jean-Marie Le Pen din iulie 2009 până în aprilie 2014, cu normă întreagă, cu un salariu lunar brut de 3 011,14 EUR; întrucât, în același timp, a deținut mai multe funcții de conducere în cadrul Frontului National, fie succesiv, fie simultan, și a fost remunerat de două societăți diferite pentru auditarea conturilor de campanie; întrucât, la 29 ianuarie 2016, Secretarul General al Parlamentului European a decis să recupereze de la Jean-Marie LE PEN suma de 320 026,23 EUR, plătită de Parlament pentru contractul lui Jean-François Jalkh; întrucât diferitele căi de atac formulate împotriva acestei decizii au fost respinse, în special prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 martie 2018 ([2]) și prin Ordonanța Curții de Justiție a Uniunii Europene din 28 noiembrie 2018 ([3]);

G. întrucât ancheta a arătat, de asemenea, că, în calitatea sa de deputat în Parlamentul European, Jean-François Jalkh a angajat o asistentă parlamentară locală cu normă întreagă între 1 iulie 2014 și 4 ianuarie 2016, cu excepția perioadei 24 august 2015-14 decembrie 2015, cu un salariu lunar brut de 2 950 EUR; întrucât nu a fost găsit niciun e-mail sau altă probă a activității acesteia de asistentă parlamentară; întrucât asistenta parlamentară în cauză a fost inclusă în schema de personal a Frontului Național publicată în februarie 2015 ca asistentă a vicepreședintelui responsabil de afaceri juridice, Jean-François Jalkh; întrucât, în perioada campaniei pentru alegerile din Franța din 2015 și a alegerilor municipale din 2014, au fost găsite e-mailuri în care aceasta se semna „Asistenta lui Jean-François Jalkh – Serviciul electoral"; întrucât au fost găsite și schimburi de e-mailuri din perioada iunie 2015 până pe 21 decembrie 2015, care arătau că lucra pentru campania electorală a lui Wallerand de Saint-Just, cap al listei Frontului Național la alegerile regionale în Île de France, deși contractul său de asistentă parlamentară nu fusese suspendat în acest scop decât între 24 august și 14 decembrie 2015; întrucât, pe 11 decembrie 2019, ea a fost pusă sub acuzare pentru disimulare în cunoștință de cauză a deturnării de fonduri publice;

H. întrucât magistrații de instrucție consideră că este necesară audierea lui Jean-François Jalkh;

I. întrucât, după ce a fost convocat pe 18 decembrie 2018 de către anchetatori și după ce și-a exprimat disponibilitatea, Jean-François Jalkh nu s-a înfățișat, iar avocatul său a cerut, cu patru zile înainte de data convenită a înfățișării, o amânare, indicând în același timp că Jean-François Jalkh dorește să se prevaleze de dreptul său de a păstra tăcerea; întrucât, deși avocatul său a confirmat printr-o scrisoare din 19 februarie 2019, că este dispus să fie audiat voluntar, Jean-François Jalkh a lipsit din nou la următoarea convocare a anchetatorilor, din 25 iunie 2019, fără a-și justifica în vreun fel absența; întrucât a refuzat apoi să se prezinte în fața magistraților de instrucție susmenționați, care-l chemaseră să se înfățișeze la 15 noiembrie 2019, invocându-și imunitatea parlamentară;

J. întrucât, pentru a proceda la audierea lui Jean-François Jalkh cu privire la acuzațiile care i-au fost aduse, autoritatea competentă a depus o cerere de ridicare a imunității sale;

K. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi echivalat cu un tribunal și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat drept „acuzat" ([4]);

([2]) Hotărârea Tribunalului (Camera a șasea) din 7 martie 2018, Jean-Marie Le Pen/Parlamentul European, Cauza T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Ordonanța Tribunalului (Camera a patra) din 28 noiembrie 2018, Jean-Marie Le Pen/Parlamentul European, Cauza C-303/18 P, ECLI:EU:T:2018:962.

([4]) Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

25 martie 2021

L. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile acordate membrilor parlamentului țării respective;

M. întrucât articolul 26 al doilea paragraf din Constituția franceză prevede că: „Niciun membru al parlamentului nu poate fi arestat pentru săvârșirea unei infracțiuni penale sau a altei infracțiuni majore și nici nu i se poate aplica vreo măsură privativă sau restrictivă de libertate în lipsa unei autorizații din partea biroului camerei din care face parte. Această autorizare nu este necesară în caz de infracțiune gravă sau de flagrant delict ori de condamnare definitivă”;

N. întrucât scopul imunității parlamentare este acela de a proteja Parlamentul și pe deputații săi de proceduri judiciare deschise în legătură cu activități desfășurate în exercitarea funcțiilor parlamentare și care nu pot fi disociate de aceste funcții;

O. întrucât, în speță, Parlamentul nu a identificat dovada vreunui *fumus persecutionis,* adică elemente care să indice că procedura judiciară în cauză ar fi fost inițiată cu intenția de a aduce atingere activității sale politice ca deputat în Parlamentul European;

1. hotărăște să ridice imunitatea lui Jean-François Jalkh;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente autorităților franceze și lui Jean-François Jalkh.